

naar disse Forsøgs Resultater en Gang i Aarens Løb komme til at foreligge, kan blive til praktisk Oplysning ikke alene for Fynboerne, men for hele det danske Landbrug. Jeg er overbevist om, at en saadan Forsøgsstation vil betale sig, og at det netop er en saadan Station, vi haardt trænge til i Øjeblikket.

Naar vi se paa de enkelte Summer, som ere opførte til denne Forsøgsstation, kan man jo tænke som saa: Dette ser noget kostbart ud, naar man ser paa det som paa et almindeligt Landbrug. Men vi maa huske paa, at saadanne Forsøg kræve en hel Del flere Bygninger til de forskellige Hold Kreaturer, Gødning, Aje osv., saa at det er nødt til at blive kostbart, men jeg haaber ikke, at det ærede Finansudvalg skal finde sig foranlediget til at nedsætte denne Sum. Jeg er sikker paa, at den ingenlunde er sat for højt, naar disse Forsøg skulle drives igennem, saa at de rigtig kunne faa praktisk Betydning for Landbruget. Nu er det saaledes, at disse Forsøg jo tage en Aarrække, før man kan se noget Resultat af dem, og derfor er jeg glad ved, at der ved Siden af paa denne Station ogsaa vil blive gjort Forsøg med Plantekulturer. Vi have jo ganske vist paa andre Forsøgsstationer ret udviklede Forsøg med Plantekulturer, men det har jo sin Interesse for Beboerne i Nærheden at kunne aflægge Besøg og personlig se, hvorledes disse Forsøg blive drevne og falde ud. Derfor vil jeg ogsaa haabe, at denne Station med de 60 Tdr. Land, som foreslaas, vil være stor nok til, at der ved Siden af kan foretages Planteavlfsforsøg, som jo ville have stor praktisk Betydning, og som ogsaa meget ville glæde de fynske Landbrugere.

Der var i Fjor af forskellige jydsk Medlemmer stillet Ændringsforslag om et Landbrugsmuseum ovre i Jylland, og der blev jo ved Forhandlingerne derom i Fjor givet ret udførlige Oplysninger om Landhusholdningsselskabets Arbejde med denne Sag gennem flere Aar. Vi have jo vort nuværende Landbrugsmuseum i Lyngby, som ligger med tilstrækkelige Dubletter og Tripletter til at kunne forsyne endnu et Par Landbrugsmuseer, og det er jo paa-tænkt at oprette et paa Fyn og et i Jylland. Saa vidt jeg forstod den højt-ærede Landbrugsminister i Fjor, var en af hans væsentligste Betæneligheder ved at faa disse Museer oprettede Hensynet til de Udgifter, som den aarlige Drift vilde medføre. Og det maa jo indrømmes, at baade Pasning og Drift vil koste noget,

men det vil dog ikke blive saa store Summer. Men hvad der særlig foranlediger mig til igen i Aar at røre ved dette Spørgsmaal, er følgende. Naar man besøger vort nuværende Landbrugsmuseum ude i Lyngby, kan der ikke andet end paatrænge sig nogen Ængstelse over for de Samlinger og nationale Skatte, der ligge i saa brandfarlige Bygninger. Man kan ikke undlade at komme til at tænke paa: Bare man ikke skal komme for sent med at faa en Del af disse Samlinger overførte til andre Museer, inden de maaske forsvinde for os ved et Ulykkestilfælde. Jeg vil derfor henstille, om det ikke, hvis det ikke var muligt at faa disse Landbrugsmuseer oprettede i Aar, maaske ved Ændringsforslag til Finanslovens anden Behandling, dog kunde lade sig gøre at faa Plads til at faa disse Dubletter og Tripletter bragte i mindre brandfarlige Bygninger, indtil der er opført et nyt Museum. Thi jeg synes, det er meget uheldigt, ja endog uforsvarligt, at lade det blive ved at gaa, som det nu gaar. Jeg tror ogsaa, at ved nogen Velvillie fra privat Side, vil det nok kunne lykkes at faa disse Museer oprettede i Jylland og paa Fyn, uden at der bliver Tale om for store Summer.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) gjorde en Henstilling til den højtærede Trafikminister angaaende Overkørselen ved Rugaards Landevej ved Odense, hvor jo Statsbanen har en Overskæring. Jeg vil ogsaa føje min anbefaling til hans, at der snarest mulig bliver gjort noget ved denne Overkørsel. Der har jo tidligere været paa-tænkt at faa en Tunnel under Sporene, Vejen gaar nemlig lige tværs over Rangerpladsen, hvor der daglig er en meget stor Færdsel, og naar man staar paa Pladsen og ser Trafikken og Rangeringen med Maskinerne og Togene, der komme, maa man undre sig over, at der ikke sker Ulykker, navnlig ved de løse Vogne, som blive stødt af Sted af Lokomotiverne under Rangeringen og løbe af sig selv, saa at man maa være meget paapassende for ikke at blive paakørt, saa meget mere som der ikke under Rangeringen, men kun naar Tog passere, lukkes for Overkørslerne med Bomme. Jeg vil derfor indtrængende bede den højtærede Trafikminister at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, for at der her kan ske en Omordning saa snart som muligt.

Der er en anden Sag, jeg gerne vil omtale, nemlig Fredskovsforpligtelsen. Vi have Forordningen af 27. September 1805,